
УДК 681.624

Ю. П. ХВЕДЧИН

**ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СХЕМ
ТРИВАЛИКОВИХ ЕЛЕМЕНТАРНИХ
ФАРБОВИХ ГРУП**

Багатоваликові фарбові апарати машин високого та плоского друку можна умовно поділити на маловаликові елементарні групи, що утворюються навколо приводних металевих розкатних циліндрів. Ці групи мають від двох до п'яти, а іноді й більше валиків.

Триваликові елементарні групи, що складаються з трьох послідовних з'єднаних валків і циліндра ($l_1 \sim l_2$ і l_3) (рис. 1, а), при умові взаємного розташування крайніх валиків відносно середнього $в$ залежно від місця подачі $П$ і виводу $В$ фарби та на-

прямку обертання валиків можна зобразити дванадцятьма схемами (рис. 2). Індексом a позначені схеми з обертанням циліндра l_2 за годинниковою стрілкою, індексом b — проти годинникової стрілки.

Для оцінки ефективності роботи цих схем з точки зору найбільш швидкого та рівномірного розкатування смужки фарби необхідно спочатку графічно зобразити процес транспортування фарби між валиками у вигляді графа (рис. 1, б). Оскільки всі

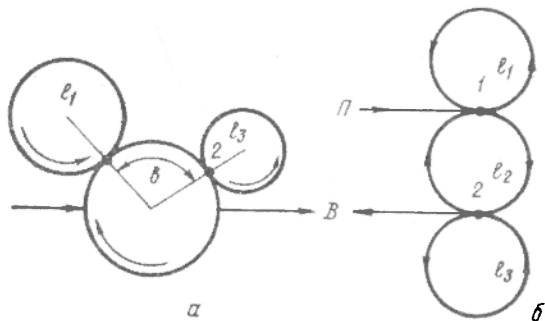

Рис. 1. Геометричні параметри триваликової групи (а) і граф розкату фарби (б).

вони мають однакові геометричні параметри, то і загальний вигляд графа для них однаковий, хоч напрямок потоків різний.

При побудові графів прийняті такі припущення.

1. Якщо смужка фарби подається на поверхню одного з валиків, то через визначений інтервал часу вона потрапляє в зону контакту, при цьому не має значення, на поверхні якого з двох контактуючих валиків вона знаходилась. На графі це зображено у вигляді стрілки, напрямленої в зону контакту.

2. Коли в процесі транспортування смужка фарби від подачі до виходу проходить послідовно дві зони контакту, то на графі це також знаходить своє відображення у вигляді перетину лінії руху фарби з двома точками (ними на графі зображена зона контакту).

Після аналізу дванадцяти схем можна зробити висновок, що всі графи поділяються на три групи. Група I (схеми 1, а; 2, а; 3, а; 4, а і 4, б) характеризується проходженням фарби через дві зони контакту валиків l_1-l_2 і l_2-l_3 ; при цьому, якщо найкоротша відстань між двома точками контакту v — група 1а, коли l_2-v — група 1б. Група II характеризується проходженням фарби через одну зону контакту валиків; якщо через пару l_2-l_1 (схеми 3, б і 6, а) — група II а, якщо через пару l_2-l_3 (схеми 2, б; 5, б; 6, б) — група II б. Група III характеризується тим, що фарба при прямому транспортуванні минає зони контакту; якщо вона проходить валиком l_2 (схема 1, б) — група III а, якщо валиком l_3 (схема 5, а) — група III б. Прийнятий спосіб дає змогу, використовуючи граф розкатування фарби у даній елементарній групі, виявити найбільшу кількість варіантів проходження фарби від

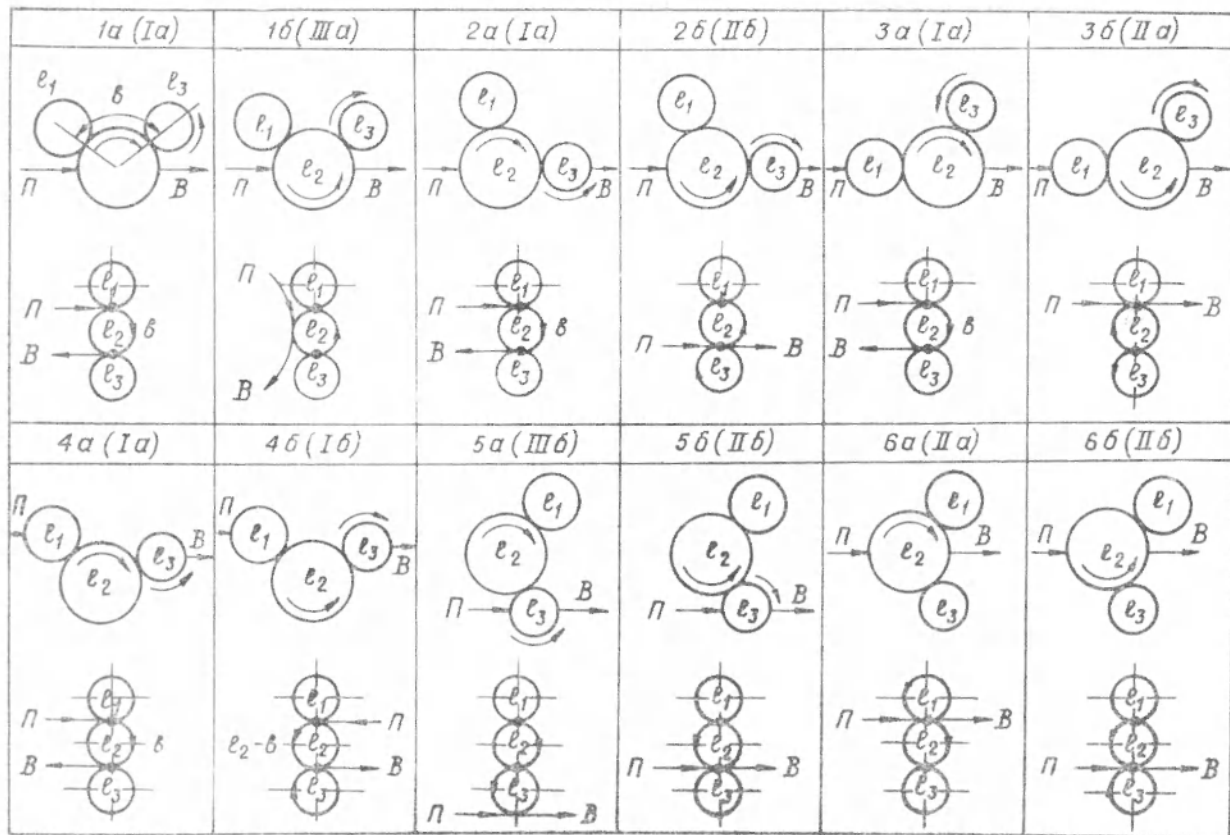

Рис. 2. Схеми та графи розкату фарби у триваликових групах.

Π до B через ряд зон контакту. При цьому сумарна довжина шляху для кожного варіанта не повинна перевищувати наперед заданого граничного значення C . Оскільки проходження через кожну зону контакту супроводжується розщепленням смужки фарби та відповідним зменшенням її товщини, то природно, що найбільша кількість варіантів з проходженням найбільшої кіль-

Кількість проходів зон контакту при різних варіантах руху фарби

№ пп.	Довжина шляху від Π до B	Довжина в умовних одиницях	Ia	Iб	IIa	IIб	IIIa	IIIб
1	—	0	—	—	1	1	—	—
2	b	55	2	—	—	—	—	—
3	l_2-b	81	—	2	—	—	—	—
4	l_1	107	3	3	2	—	—	—
5	$2l_1$	214	4	4	3	—	—	—
6	$3l_1$	321	—	—	4	—	—	—
7	l_2	136	4	4	3	3	2	—
8	$2l_2$	272	6	—	5	5	5	—
9	l_2+l_3	231	5	5	4	4	3	—
10	l_2+2l_3	326	—	—	5	5	4	3
11	l_1+l_3	202	4	4	—	—	—	—
12	l_1+l_2	243	5	5	4	4	3	—
13	l_3	95	3	3	—	2	—	1
14	$2l_3$	190	4	4	—	3	—	2
15	$3l_3$	285	5	—	—	4	—	3
16	$2l_1+l_2$	309	—	—	5	5	—	—
17	$l_1+l_2+l_3$	339	—	—	5	5	—	4

Примітка. Для групи графів Ia в довжину шляху слід включати параметр b ; для групи Ib аналогічно l_2-b .

кості зон контакту є об'єктивним показником високої ефективності розкатування фарби у даній схемі елементарної групи.

Прийемо умовно такі геометричні параметри триваликової групи: $l_1=107$; $l_2=136$; $l_3=95$; $b=55$; $C=350$ (всі розміри в умовних одиницях). Стосовно, наприклад, групи Ia можливі 11 варіантів проходження фарби від Π до B у межах заданого шляху C . Найкоротший шлях b , він супроводжується проходженням двох зон контакту; потім l_1+b — трьох зон; $2l_1+b$ — чотирьох зон і т. д. Аналогічним шляхом виконано аналіз графів інших груп (див. таблицю).

З таблиці видно, що найбільшу ефективність розкатки фарби мають схеми групи Ia (схема 1, a; 2, a; 3, a; 4, a) — сума проходів зон константу 45; поступаються їй схеми груп IIa і IIб (схеми

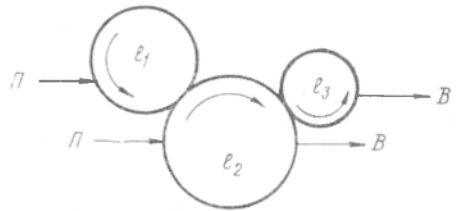

Рис. 3. Узагальнена схема триваликової групи з найбільшою ефективністю розкатування фарби.

2, б; 3, б; 5, б; 6, а і 6, б. Інші групи характеризуються низькою ефективністю.

Таким чином, найбільш ефективні ті схеми, в яких фарба транспортується безпосередньо через найбільшу кількість зон контакту. Узагальнена схема триваликової групи найбільшої ефективності розкатування показана на рис. 3. Стрілками Π і B позначені валики, на які слід забезпечити подачу і вивід фарби, при цьому, як бачимо, завжди забезпечується проходження фарби через дві зони контакту. Зміна місця подачі фарби (на валик l_1 або циліндра l_2) на ефективність розкатування не впливає, однак за інших рівних умов слід намагатися, щоб подача здійснювалася безпосередньо перед зоною контакту валиків l_1 і l_2 , а вивід — безпосередньо за зоною контакту валиків l_2 і l_3 .

The article gives the analysis of effectiveness of ink rolling in different schemes of three-roller inking units. The schemes preferable for using are also given here.

Стаття надійшла до редколегії 04.02.86
